Vrijdag 10 Mei 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4806

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.
Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1555 Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Conscientiesteeg 27.
Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Churchill: Verenigde Staten van Europa overbruggen de kloven.

Parijs: Kloof tussen Rusland en het Westen steeds groter.

Victor Emmanuel doet afstand.

CHURCHILL VOOR DE STATEN GENERAAL.

Churchill heeft in zijn redevoering voor de Staten Generaal gepleit voor de Verenigde Staten van West Europa onder toezicht van een wereldorganisatie en bedoeld als hoeksteen voor de internationale vrede. Een dergelijke combinatie zou zijn op een wijze, zoals na het Romeinse Rijk nooit meer is voorgekomen.

WINSTON L. CHURCHILL
,,Nederland heeft een grote rol te spelen''.

Churchill was de eerste buitenlander, die de Staten Generaal toesprak. Hij vroeg een wereldinstrument ter handhaving van de veiligheid en handel en in dat verband over de Engels-Franse alliantie en hechtere betrekkingen tussen Engeland en de Verenigde Staten in Noord-Amerika.

Churchill verklaarde zijn hoop te hebben gevestigd op het 20 jarig verdrag met Rusland, dat in geen enkel opzicht in strijd is met andere verdragen en dat een van de sterkste stutpalen kan zijn van de wereldvrede.

Churchill wenste Nederland geluk met de vooruitgang, die sedert de bevrijding is verwezenlijkt. Nederland heeft zeer veel stabiliteit en kracht weergevonden. ,,Ik bied allen die zonder onderscheid van partij en zonder acht te slaan op persoonlijke belangen hieraan hebben meegewerkt mijn gelukwensen aan.'' Churchill prees ook de stabiliteit van de Nederlandse grondwettelijke instellingen, die hij een voorbeeld noemde voor vele andere landen. Hij drukte de hoop uit dat de Nederlandse aangelegenheden ook in het buitenland zo goed afgewikkeld worden als in Nederland zelf.

Hij wees er op, dat Engeland zich wel bewust is van de diensten die Nederland bewezen heeft aan de zaak van de vrijheid, niet nu, maar ook in vroegere tijden, toen, zoals Churchill het zeide: Nederland en Engeland de kampioenen waren van de vrijheid.

Sedert de voorbije strijd tussen Protestanten en Katholieken in de 16e en 17e eeuw is er geen één voldoening gevend nieuw feit waar iedereen terdege nota van dient te nemen: De Kerk van Rome heeft zich geschaard aan de zijde van degenen, die de rechten en de waardigheid van de mens en de zaak van de persoonlijke vrijheid verdedigen.

De karaktervastheid en de wil van de Nederlanders gedurende ten jaren van onderdrukking waren definitieve factoren in de uiteindelijke val van het nationaal socialisme; de verzetsbeweging, waarvoor zovelen hun leven hebben gegeven speelde een nog grotere rol. Alle eer gaat naar degenen die hun leven gaven. Moge hun herinnering de eenheid van alle ware Nederlanders versterken.

Churchill handelde vervolgens over de noodzakelijkheid de rechten van de kleine mogendheden te waarborgen. Het is de plicht van de grote mogendheden, zeide Churchill, er voor te waken, dat deze rechten beschermd worden. Het is de plicht van de Organisatie der Verenigde landen deze rechten door internationale wetten te sanctioneren: Nederland is terecht vermaard in de internationale wetgeving.

Wij moeten er voor zorgen dat uiteindelijk de macht en sterkte dezer rechten gewaarborgd wordt door het recht van de sterkste. Indien de Verenigde Staten actief hadden deelgenomen aan de Volkenbond en indien de Volkenbond gereed had gestaan om gebruik te maken van de beschikbare macht was de Duitse herbewapening voorkomen en zou er geen verder bloedvergieten nodig zijn geweest.

Wij moeten voordeel trekken uit de verschrikkelijke les, die wij hebben gehad. De twee voornaamste na-oorlogse taken die de wereld wachten zijn: het herstel van de welvaart in Europa en het opzetten van een wereldveiligheidssysteem; hierdoor alleen kan een ramp worden afgewend en Nederland heeft in die taak een grote rol te spelen.

DE MINISTERS GAAN DE POGINGEN NA.

door

Joseph Dynan.

De Ministers van Buitenlandse Zaken kwamen Donderdag bijeen om de vredes-pogingen van de laatste twee weken na te gaan en de toekomstige koers van optreden vast te stellen — indien mogelijk.

Joseph E. Dynan

Men zit nog steeds vast over de voornaamste punten in de verdragen voor Italië en de Balkanlanden en nu heeft men het voorstel van Byrnes voor een vredesconferentie van 21 landen in Parijs op 15 Juni voor zich. Bevin en Bidault zouden voor het voorstel zijn, doch Molotov wacht vermoedelijk nog op instructies uit Moskou. Indien Moskou de bijeenroeping van een grotere conferentie voor het ogenblik verbiedt dan voorspelt men dat de Ministers de samenstelling der verdragen voor onbepaalde tijd zullen uitstellen en de wapenstilstandsverdragen met Italië, Finland, Roemenië, Hongaijre en Bulgarije minder streng zullen maken teneinde de opening te vullen.

De wens om het Italiaans wapenstilstandsverdrag minder streng te maken wint terrein in Britse kringen die vroeger tegen zulk een handeling waren.

De Ministers zouden ook het raport opnemen van de commissie welke een onderzoek instelde naar de Italiaans-Franse grens waar Frankrijk enkele geringe wijzigingen wenst, een rapport van marine-deskundigen over de verdeling van de Italiaanse vloot en, indien zulks mogelijk was, de eerste phasen van de Duitse quaestie. Frankrijk zal de Raad vragen om het Ruhrgebied en Rijnland politiek zowel als economisch van het Reich te scheiden.

Andere phasen van de Duitse quaestie betreffen de overdracht van het Sudetenland aan Tsjechslowakije en eventueel de Nederlandse eisen voor enkele kleine wijzigingen in de grens met Duitsland. Bevin confereerde met Bidault en Byrnes en men gelooft dat hun besprekingen het Britse plan betreffen om de industrieën in het Ruhrgebied te socialiseren onder een internationale commissie, terwijl de Duitse souvereiniteit in het gebied gehandhaafd wordt (Parijs, (AP) 9.5).

DE LAATSTE POGING.

door

Flora Lewis.

De Ministers van Buitenlandse Zaken deden een laatste poging om tot overeenstemming te komen over de datum van de vredesconferentie met het vooruitzicht dat zij daarin niet zouden slagen en begin volgende week naar huis terugkeren zodat een onoverbrugde kloof zou blijven bestaan tussen Rusland en het Westen.

De afgevaardigden gaven in privé toe, dat zij slechts de vaagste hoop hebben dat de machtigste landen ter wereld tot overeenstemming zullen kunnen komen om Europa in de naaste toekomst uit de staat van oorlog te voeren. Iemand die aan de conferentie meewerkt zeide, dat op basis van nieuwe instructies uit Moskou Molotov heeft volgehouden dat Rusland slechts zijn toestemming kan geven tot een vredesconferenie van 21 landen nadat Rusland, Groot Britannië, Frankrijk en de Verenigde Staten tot een accoord gekomen zijn over de ontwerpverdragen — wat de Ministers tot nu toe onmogelijk hebben gevonden. Een Noordamerikaanse berichtgever zeide dat Byrnes niet zou aandringen op het bijeenroepen van een conferentie op 15 Juni indien Rusland zou weigeren die bij te wonen.

Personen die op de hoogte zijn van wat op de conferentie besproken wordt zeiden, dat, indien Molotov heden zijn standpunt zou handhaven gelijk verwacht wordt, Europa zou moeten verwachten de periode van wapenstilstandsverdragen te moeten verlengen zodat de dag van de vrede tot onbepaalde tijd wordt uitgesteld. Men verwacht niet dat de Ministers binnen de eerste drie of vier dagen naar huis zullen gaan omdat zij de quaestie van Duitsland — het laatste onderwerp op de agenda — nog niet hebben aangevat. Naar vernomen wordt zouden de Verenigde Staten vastberaden zijn om aan te dringen op de volledige bespreking van de Duitse situatie. Sommige leden van de Noordamerikaanse delegatie dringen aan op de vestiging van een speciale Geallieerde commissie om toezicht te houden op de plannen voor het Rijk, zoals het ontwapeningsverdrag van Byrnes en het Franse verzoek voor de afscheiding van het Ruhrgebied en het Rijnland. (Parijs. (AP) 10.5).

UITBREIDING SPAANSE REPUBLIKEINSE REGERING.

Spaanse republikeinse kringen in New York deelden mede, dat de intrede van Sanchez Guera, vertegenwoordiger van de Derecha Católica Española in het cabinet van Giral ,,een der belangrijkste gebeurtenissen in de geschiedenis van de Spaanse republikeinen in ballingschap betekent'' Men zeide, dat de opneming van Sanchez Guerra in het cabinet als minister zonder portefeuille het resultaat is van uitvoerige onderhandelingen en dat het regime van Giral daardoor meer representatief geworden is. Men beweert dat het republikeinse cabinet door deze benoeming een getrouwe weerspiegeling van de gevoelens van het Spaanse volk is geworden omdat thans vertegenwoordigers van alle politieke partijen — van uiterst links tot uiterst rechts — erin zouden zijn opgenomen. Sanchez Guerra wordt beschreven als een ,,oprecht republikein'' en een vooraanstaande figuur van de Katholieken die tegen Franco zijn. Hij heeft lange tijd in Spanje verzet geboden tegen het Franco-regime en heeft drie jaar lang gevangen gezeten. Door het prestige dat de man zou hebben onder de Spaanse Kaholieken en de goede naam die hij zou hebben in Vaticaanse kringen hopen de republikeinse woordvoerders dat zijn opneming in het cabinet-Giral zal dienen om de Katholieke mening over de gehele wereld ten aanzien van het Spaanse republikeinse regime te doen veranderen (New York, (AP) 9.5).

VICTOR EMANUEL DOET AFSTAND VAN DE TROON.

Koning Victor Emanuel van Italië, heeft afstand gedaan van de troon, aldus deelde een lid van de Koninklijke Hofhouding mede. Een formele bekendmaking zou nog volgen, zeide hij. De Koning en zijn gemalin, Koningin Elena, zijn Donderdagavond aan boord gegaan van de kruiser ,,De Hertog van Abruzzi'' teneinde zich vrijwillig in ballingschap te begeven.

VIKTOR EMANUEL

Een cordon van carabinieri belette de toegang tot 's konings villa Posilipo te Napels waar de Prins-Regent Umberto kort vóór het middaguur arriveerde.

Naar vernomen wordt zou de bagage van de koning sedert de vroege namiddag gereed zijn geweest voor het vertrek. Waarheen het koningspaar zich begeven heeft is nog niet bekend, doch betrouwbare berichtgevers zeiden dat hij op weg is naar Caïro. Naar vernomen wordt zou Prins Umberto de gehele namiddag in besprekingen met den Koning en andere leden van de koninklijke familie hebben doorgebracht. Men verwachtte dat hij onmiddellijk naar Rome zou terugtrekken (Napels, (AP) 9.5).

DE ARABIEREN PROTESTEREN.

In telegrammen die bekend gemaakt werden deelde het Arabische Hoge Comité aan Stalin, Molotov, Truman en Attlee mede, dat de aanbevelingen van het comité van onderzoek inzake Palestina ,,de Joden van de wereld in staat stelt ons land te invaderen onder bescherming der strijdkrachten van Groot Britannië en Amerika''. Men dreigde verzet te zullen bieden tegen de aanbevelingen ,,tot den laatsten man''.

Jamal Effendi Husseini, vertrouwensman van het Hoge Comité, tekende de telegrammen die besloten met een beroep op de ,,menselijke rechtvaardigheid''.

Het Hoge Comité telegrafeerde ook aan de conferentie der Ministers in Parijs om de afschaffing van het mandaat en de Arabische onafhankelijkheid in Palestina te eisen (Jerusalem, (AP) 10.5).

IN MANTSJOERIJE.

Generaal Loe Ti Ming, bevelhebber van de Chinese regeringsstrijdkrachten in Mantsjoerije, zeide dat zijn strijdkrachten een politiek volgen van ,,wacht en zie'', terwijl zij zich consolideren voor een grote slag met de Chinese communisten te Szepingkai ,,dat krachtiger verdedigd word dan wij ons voorstellen''. Na meer dan een maand strijd hebben de regeringstroepen slechts de Zuidelijke helft van de stad ingenomen. De communisten zitten in de Noordelijke helft en het gemakkelijker te verdedigen bergland ten Noorden ervan. Generaal Toe legde uit dat de verovering van dat bergland de taak van de regering om Kwantsjeng te veroveren zou vergemakkelijken (Moekden, (AP) 10.5).

het nieuws van vandaag

Toen zes jaren geleden de nazie-horden Nederland binnenvielen en de grote aanval ep West-Europa openden kwam Winston Churchill in Engeland aan het bewind om in dat critieke ogenblik de leiding over de Geallieerde oorlogvoering op zich te nemen.

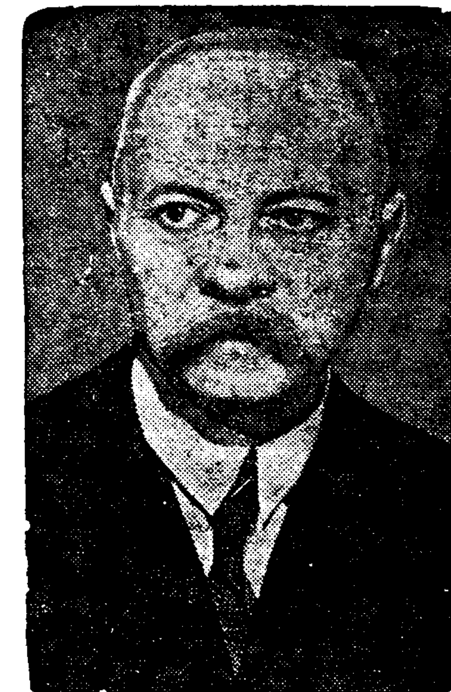
Thans is Churchill Nederland binnengevallen en worden in Parijs besprekingen gevoerd over de wijze waarop men het best kan beletten dat de gevallen nazie-kolos weer zal opstaan. Veel overeenstemming is er echter niet tussen de vertegenwoordigers van de Grote Vier die er confereren en in een poging om een plan aan de hand te doen heeft Churchill te Den Haag in de Staten Generaal een Verenigde Staten van Europa voorgesteld. Daarmede wil hij een eenheid in Europa die sinds de tijd van het Romeinse Rijk niet meer bestaan heeft. Hij wil de kloven overbruggen die bestaan tussen de uiteenlopende belangen der verschillende landen en als de Oosteuropese landen vooreerst niet meewillen moeten de Westeuropese landen volgens hem alvast tot elkaar zien te komen.

Churchill is een idealist. Instede van een mogelijkheid te zien om tot een eenheid te geraken n Europa vrezen de realisten, dat scheuren verder zullen gaan en vooral de kloof tussen Rusland en het Westen breder zal worden. Gelijk verwacht zijn de Russen er niet voor te vinden om 21 landen te doen beslissen over de punten waarover de vier onderhandelaren het thans niet eens kunnen worden. Eerst moeten de vier tot overeenstemming komen, zeggen zij. Dan komen de kleinere aan de beurt. De Russen gaan dus uit van het standpunt dat de Grote Vier het beter weten dan de 21 grote en kleine. Dat is jammer. Want waar meer belang hebben bij iets is het ook beter om al dezen mee te laten beslissen. Niet dat zulks het juiste systeem is, doch in ieder geval is het een beter systeem dan de onderlinge regelingen van de grote mogendheden waaraan men zich later toch niet houdt.

Koning Victor Emanuel van Italië heeft maar het verstandigst gedaan door afstand te doen van de troon. Niet dat hij het graag deed, maar zo gaat het nu eenmaal in het leven. Zelfs een koning kan niet altijd zijn zin krijgen. Een en ander houdt verband met het aanstaande plebisciet over de vraag of het Italiaanse volk een koninkrijk of een republiek wil. En Umberto II schijnt meer populariteit te genieten dan zijn vader.

Gerbrandy antwoordt op critiek.

Prof. Pieter Sjoerd Gerbrandy, Voorzitter van de Ministerraad gedurende de oorlog, heeft geantwoord op de Britse critiek, die uitgebracht is op de neutrale houding, die Nederland tegenover de Duitse aanvallen aannam.

GERBRANDY

Prof. Gerbrandy heeft dit antwoord verwerkt in een nota aan de Regering, waarin hij onder meer zegt dat hij bij gedachtenwisselingen in Engeland merkte hoe de openbare opinie achter de verklaring van Churchill stond toen deze ten tijde van de Duitse inval in Noorwegen Nederland waarschuwde tegen een onpartijdige houding. Men was van oordeel dat de Duitse aanval een gelegenheid was, dat het niet aanging neutraal te blijven, daar dit slechts leiden kon tot achtereenvolgende aanvallen op neutrale staten wier potentieel onverenigd niet gebruikt werd.

Deze gedachtenlijn volgende beweerde men dat Nederland er verkeerd aan deed dat te verwaarlozen wat het later, onmiddellijk na de Japanse agressie deed, al was ook de agressie niet rechtstreeks tegen Nederland bedoeld. Maar deze critiek ziet belangrijke dingen over het hoofd. Nederland volgde geen neutraliteitspolitiek die alleen maar een uitvloeisel was van een beginsel maar vóór en boven alles een Volkenbondspolitiek.

Toen de Volkenbondspolitiek faalde en de oppositie onder de grote mogendheden in een steeds acuter stadium trad, moest men noodgedwongen toevlucht nemen tot een scherpe neutraliteitspolitiek of beter nog tot een volkomen onafhankelijke politiek. In de tweede plaats kan een partijdige houding slechts voortvloeien uit een zorgvuldig daarop ingestelde buitenlandse politiek en deze dient ook gelijk te lopen met een goed voorbereid verdedigingsschema.

Engeland noch Frankrijk waren echter in staat militair bijstand te verlenen en zij bovenal hadden een goed voorbereid verdedigingsschema moeten waarborgen.

Prof. Gerbrandy noemt in zijn nota drie redenen voor het aanknopen van diplomatieke betrekkingen met de Sovjet-Unie, iets waartegen het cabinet zich in 1940 nog verzette. Deze redenen waren:

1) De Nederlandse Regering wenste door het aanknopen van diplomatieke betrekkingen en het uitwisselen van ambassadeurs, het gevoel van solidariteit tussen het Russische en het Nederlandse volk gegroeid uit de Duitse aanval op Rusland op 22 Juni 1941, tot uitdrukking te brengen.

2) Deze feiten waren in Nederland, ondanks de Duitse bezetting bekend en de Nederlandse Regering in Londen, die in nauw contact stond met Nederland en zich op de hoogte hield van de volksopinie, nu niet langer een Parlement geraadpleegd kon worden, wist dat het herstellen van de diplomatieke betrekkingen met Rusland algemene instemming in Nederland had.

Hoewel de Nederlandse Regering te Londen niet van mening was dat de bezwaren van religieuze en ethische aard tegen het hervatten der betrekkingen waren opgeheven, meende zij van de andere kant dat factoren op de voorgrond waren gekomen, die het herstel dezer betrekkingen voldoende waarborgden.

Deze factoren waren:

a) De wenselijkheid de Nederlandse buitenlandse politiek in overeenstemming te brengen met die van de Geallieerden.

b. Het feit dat Duitsland de gemeenschappelijke vijand was van Nederland en de Sovjet Unie en c) De bewondering die de Londense regering en bezet Nederland koesterden voor de vastberadenheid waarmede de Sovjet Unie de oorlog aanging tegen den gemeenschappelijken vijand.

De vlucht van de Nederlandse Regering naar Engeland beschrijvend, zegt Prof. Gerbrandy, dat de Britse bijstand op dat ogenblik bestond uit het zenden van een paar honderd soldaten naar Hoek van Holland en IJmuiden, de hulp van enkele jachtvliegtuigen, het bombarderen van Waalhaven, dat zich reeds in Duitse handen bevonden en het verzorgen van de overtocht van de Regering.

Het vertrek van de Regering en van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina was volkomen gerechtvaardigd, vooral met het oog op wat later in België en Frankrijk gebeurde. **Afgezien v. t het versterken van het verzet in Nederland en de hulp verleend aan de Geallieerde oorlogsinspanning maakte het vertrek van de Regering het mogelijk dat het bestuur over de overzeese gebiedsdelen in Nederlandse handen bleef.**

Ook verklaart hij, dat hij, bij de samenstelling van het cabinet in Februari 1945 opdracht van de Koningin had een aantal personen uit het Zuiden van het land, dat juist bevrijd was, er in op te nemen, teneinde het idee van heropbouw te beklemtonen en te tonen dat het nieuwe cabinet een werkelijke groepering vormde.

Over de buitenlandse activa van Nederland verklaarde Prof. Gerbrandy, dat er onmiddellijke maatregelen moesten worden genomen om deze activa te beschermen en te beletten dat zij in handen van de Duitsers vielen. Ontwerpen van Koninklijke Besluiten werden inderhaast geschreven, gedrukt en naar het buitenland geseind. Dank zij deze haastige maatregelen konden de meeste Nederlandse activa, vooral de dollar-bezittingen, behouden blijven.

De Nederlandse koopvaardijvloot die ter beschikking werd gesteld van de Geallieerden omvatte 2.500.000 ton waarvan op 6 Mei 1945 50% verloren was. Verschillende niet voltooide Nederlandse marine-schepen, waaronder de kruiser ,,Jacob van Heemskerck'' werden van de scheepswerven weggesleept naar Britse havens.

De Marine verloor gedurende de oorlog 3000 man.

Prof. Gerbrandy verklaart dat verwaarloozing van de Marine nu een ramp voor de toekomst zou beteekenen.

Sprekend over de oorlog in het Verre Oosten verklaarde Prof. Gerbrandy dat besloten was den Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië Jonkheer A. W. L. van Starkenborgh Stachouwer en de leden van het Nederlands Indische Burgerlijke Bestuur op hun posten te laten en de Japanse bezetting te laten ondergaan met de bevolking als een bewijs van hun solidariteit in de gemeenschappelijke strijd en als een verzekering dat hun gevangenschap slechts van tijdelijke aard zou zijn.

De meeste uitgaven van de Regering tijdens haar verblijf in Londen werden betaald door liquidatie van buitenlandse activa, terwijl het aangaan van leningen met de Britse schatkist werd besproken. Gedurende de laatste jaren van het verblijf te Londen heeft de Regering een lopend crediet geopend bij de Bank van Engeland tot een maximum van 12 millioen Pond Sterling.

Na hulde te hebben gebracht aan het aandeel van Koningin Wilhelmina in de gemeenschappelijke taak verklaarde Prof. Gerbrandy: „Het werk van de Nederlandse Regering te Londen werd gedragen door een idee, als een draad door alle grote en kleine beslissingen leidend: De oorlog voort zetten aan de zijde van onze Geallieerden tot de overwinning bereikt was. Dat zij zeker zou komen wisten wij" (Aneta).

CURAÇAO

HARE MAJESTEIT DE KONINGIN SEINT.

In antwoord op een telegrafische boodschap van den Landvoogd heeft Hare Majesteit de Koningin eveneens telegrafisch dank betuigd en daaraan toegevoegd „Houd offer gevallenen en aandeel bevolking verschillende eilanden in wederopbouw Koninkrijk in dankbare herinnering".

TOEDIENING H. VORMSEL.

Morgen zal Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O. P., Apostolisch Vicarius van Curaçao, het H. Vormsel toedienen in de parochies van den H. Jozef te Barber en van de H. Petrus te Westpunt.

'PIDI I BOSO LO HANJA'.

De 5e editie van het kerkboekje van Pater Ludovicus Jansen O.P., getiteld 'Pidi i boso lo hanja' is verschenen.

INSECTEN-TENTOONSTELLING IN J.P.F.

Onder auspiciën van J.P.F. zal de heer Johan H. C. B. Heyde de volgende week een grote verzameling insecten uit Suriname in de club van genoemde vereniging ten toon stellen.

De heer Heyde, die Woensdag met het ss. „Stuyvesant" arriveerde, zal hier blijven tot de 20e aanstaande. Of na zijn vertrek de tentoonstelling open zal blijven is natuurlijk mogelijk, doch niet waarschijnlijk.

De heer Heyde deelde ons mede, dat hij door de korte tijd welke hem is toegemeten niet in staat zal zijn ook een bezoek te brengen aan Aruba, doch eventueel zou de verzameling erheen gezonden kunnen worden. De vereniging „Suriname" toonde reeds belangstelling, doch tot een definitieve regeling geraakte men nog niet. Men wilde natuurlijk gaarne den heer Heyde persoonlijk doen overkomen met zijn verzameling.

Het Gouvernement van Suriname, dat de reis naar Curaçao bekostigde, deed zulks om daardoor de kennis van Suriname onder de inwoners van Curaçao te helpen verrijken. Het Curaçaose Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling heeft ook zijn medewerking aangeboden voornamelijk door te bevorderen dat de Curaçaose schooljeugd deze interessante tentoonstelling kan gaan zien.

Maandag om 18 uur wordt de tentoonstelling in de Club J.P.F. officieel geopend. De Gouverneur en verschillende notabelen worden uitgenodigd. Vermoedelijk zal de tentoonstelling de gehele week open zijn en toegankelijk voor de prijs van 50 cent voor kinderen en een gulden voor volwassenen.

De verzameling bestaat uit ruim duizend stukken. Overal zijn in het kort enkele gegevens bij geschreven doch de heer Heyde stelt zich bereid om verdere inlichtingen te verschaffen aan personen die deze wensen. Er zullen ook foto's te bezichtigen zijn van het binnenland van Suriname, welke uiteraard een bezoek aan de tentoonstelling aanlokkelijker zullen maken. In Suriname was de tentoonstelling een groot succes. Alleen meer dan duizend volwassenen bezochten haar en ettelijke duizenden schoolkinderen.

De bestudering van de dierenwereld is een hobby van den heer Heyde, die hoewel zeer jong, er reeds dertien jaar mee bezig is. Hij gaf er zijn betrekking bij het Departement van Landbouw-Economische Zaken (afdeling ter bestrijding van ziekten en plagen) aan om zich geheel aan deze studie te kunnen wijden. Reeds zes jaar lang heeft hij er zich grondig mee bezig gehouden en verschillende artikelen van zijn hand verschenen reeds over een en ander, o.a. in het maandblad „Spectrum". De heer Heyde deelde ons mede, dat in September aanstaande een tweedelig boek over de insecten- en dierenwereld van zijn hand zal verschijnen en dat hij daarom spoedig naar Suriname terug moet. Voor dit boek dat twee gulden zal kosten kan men thans reeds bestellingen bij hem doen.

De heer Heyde heeft zich geheel gewijd aan de bestudering van de dieren en de insecten en leeft reeds jaren teruggetrokken ver van de drukte van het stadsleven. Naar hij ons mededeelde leidt het contact met de „beschaving" hem slechts af. Enkele malen maakte hij studiereizen naar het binnenland om in het oerwoud rustig naar zeldzame exemplaren te zoeken en het leven van de dieren na te gaan.

Wij geloven dat de heer Heyde hiermede een buitengewoon belangrijk werk verricht en zich in de bloei van zijn leven grote offers voor de wetenschap getroost. Alleen reeds daarom zou men in groten getale moeten gaan zien naar zijn vezameling. Voor velen zal zij een openbaring zijn.

LINKER HAD AAN GEEN DING GEBREK.

Jan Linker, die enige weken ten plattelande in de provincie Groningen doorbracht, verklaarde na zijn terugkeer aan ons blad, dat hij daar aan geen ding gebrek had gehad.

Voedsel was voldoende, zijn borrel kon hij krijgen al kreeg men daar een paar maatjes per week. Karel I sigaren kon hij kopen, doch slechts tien per week. Daar de heer Linker niet wist dat er al weer Nederlandse sigaren op Curaçao te koop waren had hij er nog wat medegebracht. „Maar als je ze afgewend bent zijn onze Suerdiek en andere sigaren toch eigenlijk wel pittiger", vond hij met vrijwel allen die wij de laatste weken over de smaak der sigaren hoorden.

Het eten was royaal, maar de kleding niet. Ogenschijnlijk gaat men goed gekleed, omdat de bovenkleding meestal nog wel draagbaar is, doch de onderkleding is niets meer. Dat zijn raggen en lompen. De linnenkasten zijn leeg. „Maar wat een schoon gezicht, die koeien in de wei, dat sneeuwvlak op de velden."

— Hebt u het koud gehad?

„Dat valt mee. Ik liep zonder overjas in de sneeuw en iedereen vond dat vreemd, omdat ik uit de tropen kwam en zij er al jaren in zaten en bibberden. Maar het schijnt dat je de kou pas na een tijdje gaat bemerken. Ik heb er eerlijk gezegd geen last van gehad. Doch ik moet er bij zeggen, dat ik van Curaçao komende natuurlijk goed in mijn schoenen en ondergoed zat."

— In een of andere stad bent u niet geweest, dus.

„Ja zeker, ik heb nog een tijdje in Den Haag gewoond. Daar was de pot natuurlijk wat schraler. Maar u staat verbaasd over de snelle opbouw. Straten waar de bomen weggehaald waren als brandhout, hebben nu haar bomen al weer. Ze worden gepoot en hier en daar staan ze nog met touwen vast om niet om te vallen. Toen ik wegging, stonden de kastanjebomen juist in bloei, prachtig gezicht.

STEMMINGSAVOND OP PARERA.

Vanavond zal ter gelegenheid van de 10e Mei op de Marinebasis Parera een stemmingsavond gegeven worden, waaraan Teun Dons leerlingen hun muzikale medewerking zullen verlenen. Een mooie gedachte die de herinnering aan degenen van land- en zeemacht die het leven lieten, zal levendig houden.

CURAÇAOSE VERENIGING VOOR DE HANDEL

Het bestuur van de Curaçaose Vereniging voor de Handel heeft het kantoor van Mrs. D. S. Jessurun Cardozo en I. de Castro Yohai bereid gevonden het secretariaat van deze vereniging waar te nemen en haar en haar leden van juridisch advies te dienen. Het secretariaat der vereniging is van heden af gevestigd ten kantore van Mrs. Cardozo en Yohai aan de Kerkstraat 22.

WATER OF PETROLEUM?

Iemand belde ons op om te vragen of de waterleiding voortaan in plaats van water... petroleum levert. Wat men tegenwoordig uit de kraan krijgt riekt en smaakt naar petroleum. Alleen kan men het niet doen ontbranden, zodat men er toch niet veel aan heeft. Doch de nadelen — ook bij het baden — heeft men ervan. Op 's mans verzoek willen wij gaarne het verzoek doorgeven aan de waterleiding: Wil men water leveren en geen onbrandbare petroleum?

„TIME" OVER DE KONINGIN.

Op Time's omslag van 13 Mei staat het gekleurde portret van Hare Majesteit de Koningin, aan wie verderop in het blad een artikel gewijd wordt, waarin — met de gebruikelijke lompheden als Time over koningen en hun entourage schrijft — het blad hulde betuigt aan Haar in wie en om wie onze natie bestaat. Time beschrijft hoe Hare Majesteit de verandering van Haar volk in Londen bespeurde en mede veranderde, hoe Zij beter dan wie ook Haar ministers haar volk kent en bij voorstellen van haar ministers opmerkt: Dat is wat gij wilt, maar wat wil het Nederlandse volk? Tevens beschrijft Time hoe ons land practisch het best florerende land is van alle vroeger bezette landen en ter verkrijging van buitenlandse deviezen eerst naar het buitenland zenden en dan pas zelf nemen. 'Aan bloembollen is al voor 12 millioen dollar verzonden (tegen 20 millioen in het topjaar 1930)'.

Met bewondering beschrijft Time de kracht onzer natie de godsdienstige grondslag van ons volks leven was, geboren uit de vrijheidsstrijd die (niet zoals Time zegt een overwegend Protestantse worsteling tegen Spaanse overheersing was) geboren werd uit het verzet van ons toen nog overwegend katholieke volk, dat in verzet kwam tegen de Spaanse administratie en bij welke strijd door de loop der omstandigheden de leiding in handen der Calvinisten kwam, zodat tenslotte de vrijheidsstrijd een godsdienstoorlog werd.

Het Oranjehuis is geen factor van stabilisatie, aldus Time terecht, maar het staat voor alle elementen van ons volk: de katholieken zijn vol geestdrift trouw aan het Protestantse Oranjehuis evenals de Protestanten en zelfs de Communist Koejemans.

Time heeft over het algemeen een goed verslag aan de wereld gegeven, verlucht met portretten van onze Ministers, die wij hier op Curaçao niet kunnen krijgen.

MET DE BOSKOOP VERTROKKEN.

Marines Christiaan Bonzet, Elisabeth Jacoba Bonzet — Verweel, Jan Frederik Bonzet, Wilhelmina Louise Bonzet, Gessina Catharina v.d. Linde, Jasper van der Linde, Hans van der Linde, Jacobus van der Linde, Johanna Gijsbertha Maas, Leonie Maria Maas, Francies Maas, Rudolf Ferdinand Terkers, Reinier Cornelia Terkers — Copijn, Paul Henri Rudolf Terkers, Ilse Caroline Terkers.

Stanly J. Margaritha geeft met blijdschap kennis aan zijn vrienden en kennissen de geboorte van zijn zusje

AIVY J.

7 MEI 1946.

...e Nieuws

...TONEELSPEL.

...eelstuk, opgevoerd ter ...eid van het 75-jarig be... ...n de Mariacongregatie ...ochie van Pietermaai, ...ens groot succes ook ...d en Zondagavond ...gevoerd. Beide keren ...

...van Overal

...SCONFERENTIE ...AN TRUMAN.

...t Truman zeide op een ...rentie, dat de kolensta... ...zaam doch gestadig de ...eikt van een staking te... ...gering.

...e eventuele inbeslagne... ... de mijnen door de rege... ... Truman dat hij de brug ...teken wanneer hij die be... ...eft.

...sident verklaarde ook,dat ... de inbeslagneming der ...merikaanse spoorwegen is ...at nodig is om haar in ... te houden. Over dit punt ...hij niet uit.

...twoord op een vraag zei... ...man dat hij thans de quae... ...overwegen of hij het ge... ...ft om een einde te maken ... 39 dagen oude kolensta... ...onder goedkeuring van ... Lewis, Voorzitter van de ... stakende mijnwerkers. ...ij gaf te kennen dat hij er ...l voor voelt om de bespre... ...n de Britse lening in de ...er zijde te leggen tenein... ...rbeidswetgeving aan te ...

...n noemde de Brise lening ...elangrijk. Evenmin wilde ...sident zich op enigerlei ...itspreken over het voorstel ...nator Lucas, Democraat ...nois, om hem te machtigen de installaties in beslag te nemen teneinde het publieke belang veilig te stellen en de ouderdomsrechten van de stakende arbeiders af te nemen.

Sprekende over de buitenlandse politiek zeide Truman dat hij de conferentie der Ministers van Buitenlandse Zaken in Parijs nog geen mislukking achtte.

Als de tijd komt dat de conferentie werkelijk spaak loopt zal Byrnes gemachtigd zijn een bekendmaking te doen.

Niettemin zijn sommige diplomatieke autoriteiten in Washington van mening, dat de conferentie een mislukking is en dat als gevolg hiervan Europa zal worden gesplitst in een Russische en Westelijke spheer.

Truman deelde aan de verslaggevers mede, dat hij niets gehoord heeft van enige drastische verandering in de Noordamerikaanse politiek ten opzichte van Rusland met het oog op de onenigheid over de belangrijke Europese vredesproblemen, die de conferentie in Parijs heeft opgeleverd. Men vroeg ook aan Truman of hij wist van het bestaan van een Duits leger in de Britse zone van Duitsland. Hij zeide niet te geloven dat er een is (Washington, (AP) 9.5).

NAAR EEN PLEBISCIET IN HELLAS.

Premier Thaldaris van Hellas maakte bekend, dat de Britse regering haar goedkeuring heeft verleend aan een plebisciet zodra de kiezerslijsten zijn herzien. De bekendmaking werd gedaan onmiddellijk na een bezoek van den Britsen Ambassadeur Sir Clifford Norton. De Noordamerikaanse Zaakgelastigde Karl Rankin bracht ook een bezoek aan Thaldaris. De bekendmaking zeide, dat de datum zou worden bepaald door de Helleense regering wanneer de kiezerslijsten zijn herzien. Men heeft Geallieerden waarnemers gevraagd om het toezicht te oefenen op de herziening. De huidige koningsgezinde regering heeft aangedrongen op een vroeger plebisciet sedert zij aan de macht kwam in April.

In November van het vorig jaar kwamen alle partijen behalve de Volkspartij bij de installatie van de regering Sophoulis overeen om het plebisciet uit te stellen tot 1948 (Athene, (AP) 10.5).

EEN STUK IN „IZVESTIA".

„Izvestia" zeide in een hoofdartikel, dat „de dreigende nachtmerrie van een nieuwe oorlog opdoemt" als gevolg van de activiteiten der internationale reactionnairen. Hieraan voegde het blad toe: „De volken van de wereld weten uit ervaring dat de Sovjet Unie de voornaamste hinderpaal is in de weg van de reactionnaire kliek welke plannen beraamt voor een nieuwe oorlog" (Moskou, (AP) 9.5).

Ingezonden.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

Met verwondering las ik in het contact-hoekje de eerste woorden, die het Hoofdbestuur van onze partij na zo'n lange tijd van zich laat horen. En...... die schitteren dan door vaagheid en ik zou haast zeggen......, verdachtmaking.

Sprekend over de Staten en de autonomie zegt het: „terwijl het er op lijkt alsof men het er niet over eens in wat voor autonomie men eigenlijk wenst."

Waarom lijkt het erop? Waaruit maakt het Bestuur dit op? Ik heb niets gehoord of gelezen, wat daarop wijst. Ik ken als „soorten" van autonomie slechts „volledige" en „onvolledige".

En dat men volledige wil, hebben de Staten duidelijk laten zien. Hoe men het inwendig bestuur van Curaçao dan wil inrichten, is een tweede quaestie, maar heeft op zich met het feit van autonomie niets te maken. En wat voor band men met het moederland wenst lijkt mij niet iets, wat de Staten van Curaçao uit kunnen maken, daar zal wel de Rijksconferentie voor zijn. Of zie ik de zaken te eenvoudig? Ik ben per slot maar een gewoon burger, maar juist voor mensen als mij zou het wenselijk zijn, dat het Hoofdbestuur klaarder taal sprak.

En waarom wacht het Hoofdbestuur enigszins sceptisch de resultaten af van de commissie naar Suriname? Ik meende werkelijk, dat dit de juiste weg was; met zijn tweeën bereik je meer dan één alleen.

Die woorden van het Bestuur klinken als van den man, die zei:

„Ik begrijp het wel niet, maar ik ben er toch tegen".

Of is het Hoofdbestuur niet voor autonomie? Het praat er over of het „hondenbelasting" was, of zo iets.

„Autonomie en nog eens autonomie"; hondenbelasting en nog eens hondenbelasting.

Ik had altijd gedacht, als een land autonomie kon krijgen, dat iedereen dan gek van vreugde zou zijn. Ik meende bovendien, dat de Katholieke partij altijd zoiets als een streven naar autonomie in haar programma had gehad. Of was dat alleen om kiezers te trekken? Als werkelijk het Hoofdbestuur niet voor autonomie gevoelt, was het toch wel nodig, lijkt mij, eens te zien of de leden er óók zo over denken. Want als die wel in meerderheid vóór autonomie bleken te zijn, zoals de ondergetekende, dan was het wel nuttig het Hoofdbestuur meer in overeenstemming met de mening der leden te brengen.

Ik hoop dat het Hoofdbestuur, in staat is op mijn vragen een bevredigend antwoord te geven.

In een tijd als deze moet Curaçao weten, op wie het kan rekenen.

J. N. Cratz.

Naschrift van het R. K. Partijbestuur:

De geachte inzender hoeft zich niet ongerust te maken over de quaestie van autonomie. Autonomie is voor Curaçao al lang in het vooruitzicht gesteld en iedereen zal „gek van vreugde" zijn als zij komt, niet in het minst de R. K. Partij, die bij alle mogelijke gelegenheden getoond heeft hoe zij er over denkt. Dat de inzender de vraag stelt of de Katholieke Partij misschien „zoiets als een streven naar autonomie in haar programma had, alleen om kiezers te trekken", geeft te denken.

De mening dat men de resultaten van de commissie naar Suriname enigszins sceptisch afwachtte, was vrij algemeen. Nu weet men tenminste, dat alvast „volkomen overeenstemming" is bereikt.

Het was zeker interessant te horen, dat een gewoon burger, zoals inzender zich noemt, de mening niet deelt, dat het er ook lijkt alsof men het er niet over eens is wat voor autonomie men eigenlijk wenst. Wij hopen, dat de mening van inzender de juiste is.

Dat het bewuste contacthoekje enige verdachtmaking inhield, wijzen wij van de hand.

DE EED VAN TROUW.

Blijkens het verslag in uw blad van Woensdag heeft de Heer da Costa Gomez gezegd, dat hij voor de samenstelling van zijn ontwerp-grondwet o.a. uit de Grondwet had geput.

Ook zei de spreker, die uit zijn ontwerp de eed van trouw door Statenleden aan den Koning af te leggen schrapte, „dat in Nederland de volksvertegenwoordigers ook geen eed van trouw aan de Kroon afleggen".

Of de heer Gomez heeft te veel gestudeerd óf hij moet zijn collegegeld terughalen.

Artikel 54 van de Grondwet luidt namelijk in de hier voor handen zijnde exemplaren nog steeds:

Na het afleggen van deze eed of belofte (bij de inhuldiging van den Koning) wordt de Koning in dezelfde vergadering gehuldigd door de Staten-Generaal, wier voorzitter de volgende plechtige verklaring uitspreekt, die vervolgens door hem en elk der leden, hoofd voor hoofd, beëdigd of bevestigd wordt;

Wij ontvangen en huldigen, in naam van het Nederlandse volk en krachtens de Grondwet, U als Koning; wij zweren (beloven), dat wij Uw onschendbaarheid en de rechten Uwer Kroon zullen handhaven; wij zweren (beloven) alles te zullen doen wat goede en getrouwe Staten-Generaal schuldig zijn te doen.

Zo waarlijk helpe ons God almachtig! (Dat beloven wij).

Als de heer Gomez alle grondwetten me evenveel deugdelijkheid bestudeerd als de Nederlandse, verdient de zijne meer dan nauwkeurig te worden bekeken.

X.

De „Afscheiding" der Roethenen — IV.

Roetheense Geestelijkheid protesteert.

Terstond toen het Initiatief-comité zijn Verklaring van Afval had gepubliceerd hebben meer dan drie honderd Oekraïense priesters, in weerwil van de vervoersmoeilijkheden als gevolg der oorlogsverwoestingen, een vergadering gehouden, de N.K.V.D. ten spijt, in de St. Joriskerk te Lviv. Hier hebben zij een petitie opgesteld, die aan Michailovitsj Molotov, hoofd van de Nationale Commissarissen, werd gestuurd. Hun houding blijkt uit de volgende vertaalde aanhalingen: ..... omdat de Verklaring van het Initiatief-comité vele leugens en historische verdraaiïngen van algemeen bekende feiten bevat, zullen wij, Grieks-Katholieke geestelijken, er niet op antwoorden. Wij wensen in dit document slechts onze houding aan de Sovjet-autoriteiten kenbaar te maken en onze positie voor te dragen... Wij verklaren, dat wij staan en willen blijven staan op het standpunt van liefde tot de Sovjet-Unie en dat wij al onze plichten jegens de regering naar geweten willen nakomen. Wij wensen ons niet in te laten met politiek en ons slechts toe te leggen op het werk van de redding van zielen van andere mensen en onszelf. Wij menen dat zulke arbeid grote winst oplevert voor de Kerk en ook voor de Staat... Onze houding ten aanzien van de actie van den priester Kostenik is volkomen negatief. Wij veroordelen zijn actie als verderfelijk, in wezen niet kerkelijk en in strijd met de waarheid als door Christus gegeven: „Er zal slechts één kudde en één herder zijn". Wij kunnen derhalve naar de stem welke afval van het geloof eist, niet luisteren. Uit een situatie, zoals die nu geschapen wordt, kan groot onheil voortkomen, naar de geschiedenis doet zien, zowel voor de Kerk als ook voor de staat. Wij verzoeken daarom de Regering onzen Metropoliet vrij te laten en in verbinding te stellen met onze hiërarchie., alsook ons, tot deze vrijlating geschiedt, de mogelijkheid te laten zaken onze Grieks-Katholieke Kerk aanbelangende te behartigen".

De petitie was gedagtekend 1 Juli 1945 en had de arrestatie van de meeste ondertekenaars ten gevolge. Enkelen hunner vielen als martelaar.

De toestand thans.

Uit betrouwbare bronnen hebben wij vernomen dat de communisten alle mogelijke soorten vervolging toepassen op de Oekraïeners. Veel van deze inlichtingen hebben wij van vluchtelingen, wier brieven ons door middel van Noordamerikaanse soldaten en aalmoezeniers bereikten. Wij hebben zo vernomen, dat de Bolsjewieken geestelijken en leken en masse vermoord hebben, anderen onbarmhartig hebben afgeranseld, vele anderen, waaronder priesters, hebben verbannen. De bevolking van hele dorpen werd ontworteld. Gezinnen werden met opzet uiteen gerukt. Echtgenoten en vaders werden naar de ontoegankelijke gebieden van Siberië gezonden, de vrouwen naar de steenfabrieken in Turkestan en elders. Kinderen werden in communistische kindercentra ondergebracht. Wie konden ontkomen voor de vernieling kwam, gingen vaak bij de ondergrondse beweging en leven nu in holen, in de heuvelen en bossen, zoals de Poolse, Slowaakse en Roemeense vluchtelingen, die zich niet aan de communisten willen onderwerpen. Weer anderen zijn ver van hun geliefde moederland gevlucht en leven als ontheemden in Italië, Frankrijk, Oostenrijk, of Duitsland tenzij men ze al met geweld teruggebracht heeft.

Besluit.

Wij zeggen deze dingen niet om vijandelijke betrekkingen met Rusland te scheppen, maar teneinde de waarheid te doen horen wat betreft het beroep van Patriarch Alexei op de Oekraïense katholieken, een beroep dat vele tegenstrijdigheden, historische fouten en lasteringen tegen de Katholieke Kerk bevat. Rusland is niet de „moeder" van de Oekraïense Katholieke Kerk, omdat de Slaven, wier hoofdstad Kiev was, het katholieke geloof door den Patriarch van Byzantium, die toen met Rome in gemeenschap leefde hebben ontvangen. Ook traden de Oekraïeners niet uit de Orthodoxe Kerk omdat het Rusland dat in Moskou zijn bakermat had niet heerste over het Galicië van de Westelijke Oekraïne. Galicië is nimmer onder Moscovisch bestuur geweest. Het was door Wladimir bij Kiev gevoegd. Later stond het onder Littaus-Pools bestuur, en na de Poolse deling, onder Oostenrijks. Van 1918 tot 1919 was het een onafhankelijke Oekraïense republiek. Van 1919 tot 1939 stond het onder Polen. In 1939 nam Stalin het met Hitlers goedvinden over. In de oorlog met de nazies moesten de communisten uit de Westelijke Oekraïne in 1940 terugtrekken. In 1944 maakte de Westelijke Oekraïne een nieuwe invasie van de communisten mee.

Het is niet waar dat de Oekraïense katholieken zich vrijwillig bij de Orthodoxe Kerk hebben gevoegd. De geschiedenis toont duidelijk de Russische politiek tegenover geïnvadeerde landen aan. Die politiek is altoos geweest de liquidatie van het katholicisme en de vervanging ervan door de Orthodoxie, die als een politiek instrument voor tsaristisch Rusland diende. Deze politiek deed opgeld tegen de katholieken van Byzantijnse ritus in Littauen, Wit-Rusland en Oekraïne, bij de liquidaties onder Peter den Grote in 1727, Katharina II in 1796 en Nicolaas I in 1828.

Het recente bericht uit Moskou dat de Oekraïense katholieken van de Westelijke Oekraïne zich bij de Russisch Orthodoxe Kerk hadden gevoegd is niet waar, omdat 216 priesters zonder machtiging van hun wettige bisschoppen, zulks niet op wettige wijze konden doen. Evenmin konden zij 3.000 priesters en vier millioen katholieke gelovigen op die synode te Lviv vertegenwoordigen. Wat deze 216 „priesters" aangaat is het zelfs te betwijfelen of zij allen katholiek zijn, want betrouwbare bronnen zeggen, dat K.N.V.D.-agenten door de communistische autoriteiten naar de Oekraïense kerspels als priesters werden gezonden in de plaats van de priesters die door de Russische autoriteiten werden verjaagd.

Aangezien de bovenvermelde feiten slechts een gedeeltelijke onthulling zijn van de wreedheden die door de communisten in de Westelijke Oekraïne zijn bedreven, hopen wij, dat alle mensen van goede willen en alle ware minnaars van vrijheid al het mogelijke zullen doen om een commissie van onderzoek te doen zenden teneinde zich te vergewissen van de misbruiken die bedreven zijn".

Aldus de Verklaring der Noordamerikaanse bisschoppen der Roethenen.

Ook de Oekraïense bisschoppen in Canada, Mons. Basil Vladimir Ladyka O.S.B.M. en zijn hulpbisschop Neil Nicolas Savaryn O.S.B.M., hebben een gezamenlijke verklaring te Winnipeg uitgevaardigd, waarin zij spreken van „een onmogelijke gebeurtenis".

Deze bisschoppen zeggen tenslotte dat het gebeurde in Lwów geen gevolgen heeft voor de 300.000 Oekraïense katholieken in Canada welker hiërarchie rechtstreeks onder Rome staat. „Wel zijn wij aangedaan door wat geschiedt met onze verwanten die om des geloofs wil vervolgd worden". „Als burgers van Canada vragen wij, dat de vrijheid, afgekondigd door het Atlantisch Handvest, verleend worde aan het ongelukkige volk dat nu door de Sovjets wordt vervolgd. Wij vragen vrijlating van al hun bisschoppen en priesters, die terug moeten kunnen keren naar hun parochies. Wij vragen stopzetting van de vervolging van de Oekraïense katholieken".

Inmiddels werden op 12 en 13 April openbare debatten gehouden te New York aan de Fordham Universiteit van de Paters Jezuïeten, waaromtrent ons momenteel nog geen gegevens hebben bereikt.

De Roetheense katholieken in Slowakije, zo vernemen wij uit Praag, hebben geen gevolgen van de „synode" van Lwów ondervonden. In Slowakije wonen ongeveer 200.000 Roetheense katholieken. Zij bouwen kerken, geven kranten uit en de priesters doen het parochiewerk zonder hinder.

Uit alles ziet men dat wat in Lwów gebeurde op het Westelijke halfrond enorme belangstelling trekt.

DE ARUBAANSE KUNSTKRING.

Woensdag 1 Mei, kwamen de promotors bij elkaar, alwaar besloten werd om een algemene Vergadering op te roepen op de 24ste Mei e.k. om 20 uur in het gebouw van de Sociedad Bolivariana. Tevens werd ons verzocht om alle kunstliefhebbers, die zich reeds opgaven als leden en ook zij die leden wensen te worden van de Kunstkring, hierbij uit te nodigen tot deze Vergadering, die de oprichtingsvergadering zal zijn alwaar de Statuten zullen worden behandeld, om ze verder door te sturen naar Curaçao ter goedkeuring van den Gouverneur, besprekingen zulen worden gevoerd. Bestuur zal worden gekozen, vaststellen van jaarlijkse contributie enz. „Wij werden uitdrukkelijk verzocht om iedereen die met deze op te richten Kunstkring sympathiseert, aan te moedigen om deze belangrijke oprichtingsvergadering bij te wonen.

BOY ECURY'S MONUMENTFONDS.

Het Comité wenst hierbij een paar correcties aan te brengen in de financiële staat onlangs verschenen in dit blad:

Niki Zeppenfeldt, had moeten zijn Niki en moeder f 100.
Mr. S. G. Zeppenfeldt f 10.— had moeten zijn f 20.—

BRAKKEPUT MEIMEI.

Men schrijft ons:

Hoewel de inrichting van deze plantage nog niet geheel gereed is, is het de bedoeling dit mooie ontspanningsoord zo snel mogelijk in gebruik te nemen. Met ingang van 12 Mei kan de plantage worden opengesteld voor picnics in de achter het landhuis gelegen hofjes. Zij, die van deze picnic gelegenheid wensen gebruik te maken, kunnen voor zich en hun gezin een toegangskaart voor de plantage aanvragen bij de afdeling HD. Deze toegangskaarten zullen worden verstrekt met een geldigheidsduur van 6 maanden en zijn persoonlijk. Zij worden ter beschikking gesteld tegen de nominale prijs van f 3.— per employee. Het is den employee toegestaan personen, niet in maatschappij dienst te introduceren, wanneer zij daarmede tezamen de plantage wensen te bezoeken. Deze introducties moeten echter aan de afdeling HD worden aangevraagd, die voor betrokkene een dagkaart afgeeft. In de hofjes worden enige prieeltjes gebouwd ten behoeve van de bezoekers. De toewijzing van deze prieeltjes heeft plaats door den beheerder van de plantage. Van de bezoekers wordt verwacht, dat zij zich zullen gedragen overeenkomstig de door den beheerder te geven aanwijzingen.

K.S.C.

Sithoc zal morgenmiddag de wedstrijden van het Nederlaagtournooi om de Thomasbeker voorzetten. Sithoc speelt tegen D.B.O.

HET GEVAL DE GEER.

Jhr. Mr. Dirk J. de Geer wordt ervan beschuldigd contact te hebben gezocht met Duitsland en geprobeerd te hebben een afzonderlijke vrede te sluiten, aldus zegt het Witboek dat door Prof. Mr. Pieter Sj. Gerbrandy is samengesteld.

„De Maasbode" heeft de voorschriften overtreden door de publicatie van détails van Gerbrandy's verklaring aan de Regering en het Parlement.

Gerbrandy verklaart dat Jhr. de Geer sterk gekant was tegen de publicatie van een communiqué waarin de Nederlandse Regering haar besluit om door te vechten tegen Duitsland bekendmaakte.

De Geer kwam drie maal met een aanbod dat tot doel had „het in contact treden met den vijand". Gedurende zijn eerste ontmoeting met Churchill stelde hij een soort vrede van Amiens voor.

Koningin Wilhelminas onrust nam voortdurend toe en toen Jhr. de Geer zijn ontslag aanbood kon niet gezegd worden dat dit vrijwillig gebeurde.

Toen Jhr. de Geer de portefeuille van Financiën begeerde in het nieuwe cabinet werd dit geweigerd.

Na de weigering wenste De Geer Engeland te verlaten en men was eindelijk overeen gekomen om Jhr. de Geer verlof te geven zich bij zijn kinderen te voegen — maar onderweg zocht hij contact met de Duitsers in Lissabon en ging door naar Nederland.

NADER ONDERZOEK.

Het Algemeen Handelsblad deelt mede dat de Minister van Justitie den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie opdracht heeft gegeven een onderzoek in te stellen naar de gedragingen van Jhr. de Geer gedurende de bezetting. Deze opdracht houdt verband met de beschuldigingen van Prof. Gerbrandy. Jhr. de Geer woont te Soest. (Aneta)